

kleins te kopen voor haar toekomstige woning, een tweedehands zilveren schaaltje.

Wanneer zouden de donkere wolken in haar leven eindelijk plaatsmaken voor de zon? Zou de rechter bij de volgende zitting eindelijk begrijpen dat zo'n omgangsregeling haar ziek maakte? Het was een vrouwelijke rechter die dit had besloten. Dea vroeg zich af of deze vrouw zelf moeder was. Hoe kon zij zo'n beslissing nemen? Eens per week de kinderen zien en dan op zaterdag voor een halve dag... Dea's ex-man wilde niet toestaan dat de kinderen in dit opvanghuis op bezoek kwamen. Hij kwam een keer alleen. Voor hem was dit niets en voor haar was het een tijdelijke oplossing. Het eten was er niet geweldig en ze moesten altijd bidden voor de maaltijd. Dea was niet tegen bidden, maar zij deed het op een rustige, aandachtige manier. Daar deden ze het alsof ze robots waren. Op een dag kwam een collega van haar ex op bezoek. Hij zei: "Ik ga binnenkort naar het buitenland naar mijn vriendin en als je wilt kun je tijdelijk in mijn huis wonen." Dat vond Dea geweldig! Eindelijk kon zij weer eens terug naar hun stad en zij zou dan dicht bij de kinderen zijn en hen kunnen ontvangen. Ze zou weer voor zichzelf kunnen koken.

De steun van haar ouders

Haar vader en moeder zouden komen logeren in het huis van een vriendin. Fijn voor Dea want dan zou zij ze ook kunnen ontvangen. Haar ouders kwamen op een winterse dag in februari met de bus na een reis van ruim duizend kilometer. Ze wilde ze opwachten, maar ze wist niet precies waar de bus stopte. Er kwam geen bus. Er waren wel andere bussen, maar niet die van haar ouders. Dea ging voor informatie maar eens naar de balie. Het was in de tijd waar mobiele telefoons nog een zeldzaamheid waren.

Een vriendelijke vrouw zei: "Gaat u maar naar de bovenste ingang van het station, omdat de bus waarschijnlijk daar gestopt is." Dea rende naar boven. Daar zag ze haar ouders, verkleumd en verloren in de kleine stationshal. Ze spraken geen vreemde taal behalve een paar woordjes Frans en Russisch, zodat de vrouw aan de balie ze niet kon helpen.

Haar moeder vertelde in tranen: "Wij hebben zo lang op je gewacht." Haar vader was kalm gebleven en vertelde dat hij met de baliemedewerkster had 'gesproken'. Dea voelde zich schuldig vanwege de cappuccino die zij had gedronken terwijl haar arme ouders in vervelende omstandigheden bijna twee uur moesten wachten...

Gelukkig was het in de tijd dat de treintaxi nog bestond. Met de treintaxi gingen ze naar het huis van Dea's vriendin. De winter was streng in Nederland, alles was wit. Onder andere omstandigheden zou dit romantisch zijn, maar dat was nu even niet het geval. Ze liepen naar Dea's tijdelijke woning. Daar zouden haar ouders haar kinderen eindelijk zien, maar dat moest slim uitgevoerd worden. Zij woonde op de begane grond. De keuken die zij mocht gebruiken was op de eerste verdieping. De tweede etage was voor de collega van haar ex. De dag dat haar ouders arriveerden was niet de dag waarop Dea de kinderen kon ontvangen, maar zij wilde haar ouders toch de kinderen laten zien. Zij verstopte haar ouders letterlijk op de tweede verdieping. Het was niet fijn dat het hele huis koud was. De bewoner van het huis had niet verteld hoe ze de verwarming aan moest doen. De man was het hele weekend weg. Eindelijk kwamen haar kinderen. Zij zou nooit vergeten hoe snel haar ouders, toen zij ze had geroepen, naar de keuken kwamen. De kinderen waren blij verrast.

"Mama, hier zijn oma en opa! Wat leuk!"

"Ja, ze komen ons bezoeken."

Heel snel ontstond er een gezellige sfeer, vooral toen haar moeder zelfgebakken koekjes tevoorschijn haalde. Dea wist dat de kinderen aan Alan en de andere oma, die nu in het huis was waar zij met Alan samen woonde, zouden vertellen dat Dea's ouders hier waren. Het was belangrijk dat het Dea was gelukt de ontmoeting met haar ouders en de kinderen te realiseren. Het was heel triest dat haar ouders als twee dieven van boven naar de keuken kwamen alsof ze iets verkeerd hadden gedaan en niet alleen hun enige kleinkinderen kwamen omhelzen.

Gelukkig was er in de week dat haar ouders hier waren een concert met klassieke muziek waarvoor Dea een goedkoop abonnement had. Ze bracht hen daar naar toe. Ze was blij dat ze dit aan haar ouders kon laten zien.